

عنوان مقاله:

پیش بینی سازگاری زناشویی بر اساس عملکرد ازدواج

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

غفار بهارلو - دانشجوی دکترای رشته مشاوره خانواده دانشگاه هرمزگان

مریم صادقی فرد - عضو هیئت علمی دانشگاه هرمزگان

شهریار امینی ناغانی - کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه خوارزمی

ایمان زمان پور - کارشناس آموزش ابتدایی

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی رابطه ی بین عملکرد ازدواج با سازگاری زناشویی بود. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری این پژوهش شامل زن و شوهرهای مراجعه کننده به مراکز مشاوره اصفهان در سال 1392 بود و به منظور جمعآوری داده های پژوهش 300 نفر زن و شوهر (150 زوج) انتخاب شدند. ابزارها ی پژوهش شامل پرسشنامه هوای عملکرد ازدواج (MFAI) که ساخته رفاهی و همکاران بود و یازده مولفه (ارتباط، ابرازگری عاطفی، حل مساله، نقش، انعطاف پذیری، شیوهفرزندپروری، اقتصاد و مسائل مالی، خانواده و دوستان، ارزش ها، مراقبت جسمانی و روانی و عملکرد کلی) دارد، و پرسشنامه سازگاری زناشویی (RDAS) که توسط اسپنیر ساخته شده و سه بعد (انسجام، توافق و رضایت) دارد. نتایج پژوهش با تحلیلرگرسیون به وسیله نرم افزار SPSS نشان داد مولفه های، ارتباط، نقش، اقتصاد و مسائل مالی، و عملکرد کلی، برای سازگاری زناشویی دارای توان پیش بینی معنادار بوده اند ($p < 0/05$) و مولفه های ارتباط و مراقبت جسمانی و روانی برای انسجام و مولفههای ارتباط، نقش، اقتصاد و مسائل مالی، خانواده و دوستان و عملکرد کلی برای توافق و مولفه های نقش و خانواده و دوستان برای سازگاری دارای توان پیش بینی معنادار بوده اند ($p < 0/05$). با توجه به یافته ها؛ برای حفظ و بالا بردن سازگاری زوجین، می توان به مولفه های ارتباط، نقش، اقتصاد و مسائل مالی، مراقبت جسمانی و روانی، خانواده و دوستان و عملکرد کلی، درآموزش و درمان توجه بیشتری داشت.

کلمات کلیدی:

عملکرد ازدواج، سازگاری زناشویی، پیش بینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/394327>

